

απόψεις

Η ιστορία του Προμηθέα και του Επιμηθέα

και η παραπομπή στη Διεύθυνση Επίλυσης των Διαφορών, των υποθέσεων που δεν συζητήθηκαν στην Επιτροπή του άρθρου 70Α' Ν.2238/1994

Στον Ν.4238/2014 (ΦΕΚ Α'38/17.2.2014), με τον οποίο ρυθμίσθηκαν ζητήματα του Πρωτοβάθμιου Εθνικού Δικτύου Υγείας (Π.Ε.Δ.Υ.) και η μεταβολή του σκοπού του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., εντάχθηκε εμβόλιμα διάταξη που αφορά στις μη συζητηθείσες ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 70Α' Ν.2238/1994 υποθέσεις¹.

Ειδικότερα, με τη διάταξη του άρθρου 50 του ως άνω νόμου ορίσθηκε ότι υποθέσεις ενδικοφανών προσφυγών, που δεν εξετάσθηκαν έως την 31.12.2013, οπότε και διαλύθηκε η ως άνω Επιτροπή ή εξετάσθηκαν και αναπέμφθηκαν στη φορολογική διοίκηση, δύνανται να εξετάζονται από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών άρθρου 63 του Ν.4174/2013. Προϋπόθεση είναι η υποβολή εντός μηνός από τη δημοσίευση του νόμου (17.2.1014) αίτησης του ενδιαφερόμενου. Μετά από δέκα ημέρες από τη δημοσίευση του Ν.4238/2014, το υπουργείο Οικονομικών παρείχε με την πολ. 1066/27.2.2014 εγκύκλιο του οδηγίες για την εφαρμογή της διάταξης. Με αυτές, πέρα και εκτός της γραμματικής αποτύπωσης της οικείας διάταξης, το υπουργείο Οικονομικών έθεσε ως προαπαιτούμενο της παραδεκτής υποβολής αίτησης για διοικητική εξέταση της υποθέσεως την έγγραφη δήλωση παραίτησης από τυχόν ασκηθείσα προσφυγή.

Πέραν της διαπίστωσης ότι με διευκρινιστική εγκύκλιο το υπουργείο Οικονομικών θεσπίζει προϋποθέσεις για το παραδεκτό της άσκησης της αίτησης, που δεν περιλαμβάνονται στον πραγματικό του κανόνα δικαίου (άρθρο 50), στο οποίο εξάλλου δεν περιλαμβάνεται ούτε καν εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης, η με εγκύκλιο-οδηγία του υπουργείου Οικονομικών προσπάθεια θέσπισης της υποχρέωσης αυτής αποτυπώνει όλη την παθογένεια της ειδικής –εμβόλιμης– αυτής ρύθμισης.

Όπως παλαιότερα έχουμε επισημάνει, η λειτουργία της Επιτροπής του άρθρου 70Α' Ν.2238/1994, που έληξε στις 31.12.2013, πέραν του ζητήματος συνταγματικής ανοχής της διενέργειας ιεραρχικού διοικητικού ελέγχου σε φορολογικές πράξεις που έθε-

---

¹ Βλ. κατωτέρω σελ. 340 επ. παρόντος τεύχους.

τε, ήταν αδύνατον να ανταπεξέλθει στον όγκο εργασίας με τον οποίο είχε επιφορτιστεί. Η μία και μοναδική σύνθεσή της, που συνεδρίαζε άπαξ εβδομαδιαίως, καλείτο να εξετάσει υποχρεωτικά κάθε φορολογική διαφορά άνω των 300.000 ευρώ (ενδικοφανής χαρακτήρας) και προαιρετικά –κατ’ επιλογή του φορολογούμενου– κάθε διαφορά άνω του ποσού των 50.000 ευρώ.

Έτσι, στις 31.12.2013 υφίσταντο εκατοντάδες μη εξετασθείσες υποθέσεις, η πλειονότητα πάντως των οποίων δεν είχε ενδικοφανή χαρακτήρα. Λίγες ημέρες πριν τη λήξη της θητείας της Επιτροπής παράγοντες της Αγοράς επεσήμαναν το ζήτημα στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και πρότειναν τη με νομοθετική παρέμβαση παράταση της λειτουργίας της. Η παράταση τότε δεν χορηγήθηκε, με αποτέλεσμα για όλες τις εκκρεμείς υποθέσεις να λειτουργήσει τεκμήριο σιωπηρής απόρριψης και οι ενδιαφερόμενοι να ασκήσουν για τις μεν ενδικοφανούς χαρακτήρα υποθέσεις προσφυγές εντός τριάντα ημερών (έως τις 30.1.2014), για τις δε μη ενδικοφανείς προσφυγές εντός των υπολειπόμενων ημερών της σχετικής τους προθεσμίας Ως προς τις προθεσμίες, το υπουργείο Οικονομικών δημιούργησε περαιτέρω σύγχυση, αφού με εγκύκλιο του υποστήριξε την άποψη ότι αν σε ενιαία πράξη περιλαμβάνονται άνω του ενός κεφάλαια ανάλογα με τα επιμέρους ποσά, τότε ανάλογα με το ποσό υφίσταται και διαφορετική προθεσμία προσφυγής. Κατά την άποψη αυτή του υπουργείου Οικονομικών, για την αυτή πράξη που έχει εκδοθεί με βάση τον αυτό φορολογικό έλεγχο θα δημιουργηθούν πλέον της μιας ένδικες διαφορές, οι οποίες είναι πιθανόν να εκκρεμούν παράλληλα ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου και του Διοικητικού Πρωτοδικείου.

Κατά τη δημοσίευση του Ν.4238/2014 (17.2.2014), είναι απολύτως αναμενόμενο ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι με μη εξετασθείσες ενδικοφανείς προσφυγές είχαν ήδη ασκήσει προσφυγές ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, είχαν καταβάλει παράβολο και είχαν πιθανώς υποστεί προβεβαίωση 50% του καταλογισθέντος ποσού.

Ακολούθως, παραμένει σε εμάς το ερώτημα: Για ποιό λόγο η παράταση της λειτουργίας της Επιτροπής του άρθρου 70 Α΄ Ν.2238/1994 δεν έλαβε χώρα κατά τον κρίσιμο χρόνο, προ της ολοκλήρωσης της λειτουργίας της (31.12.2013), ώστε αυτή να εξετάσει το σύνολο των εκκρεμών ενώπιον της υποθέσεων; Για ποιό λόγο έμειναν τελικώς, χωρίς στάδιο διοικητικής επίλυσης οι υποθέσεις που εκκρεμούσαν ενώπιον της Επιτροπής 70Α΄ Ν.2238/1994 και δεν είχαν ενδικοφανή χαρακτήρα; Για ποιό λόγο, τελικώς και μετά την πάροδο της προθεσμίας για άσκηση ένδικου μέσου (προσφυγή) περιλήφθηκε εκ των υστέρων, εμβόλιμα και σε άσχετο νόμο ρύθμιση για την παραπομπή των ενδικοφανών υποθέσεων στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών; Για ποιό λόγο, οι ενδιαφερόμενοι τελικώς στερήθηκαν τη δυνατότητα να εξετασθούν διοικητικά ενώπιον του αρχικώς ορισθέντος ως αρμόδιου διοικητικού οργάνου; Για ποιό λόγο, η προϋπόθεση παραίτησης από την ασκηθείσα προσφυγή δεν περιλήφθηκε στο πραγματικό του κανόνα του άρθρου 50 Ν.4174/2013 και ρυθμίσθηκε με εγκύκλιο-οδηγία του υπουργείου Οικονομικών; Για ποιό λόγο, το υπουργείο Οικονομικών θα υποστεί το βάσανο της διαγραφής και επαναβεβαίωσης φόρων;

Τελικώς, για ποιό λόγο, λειτουργούμε ως Επιμηθείς και όχι ως Προμηθείς;

Ασπασία Μάλλiou